Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: SOPHIESHAAB

Citation: Bødtcher, Ludvig: ”SOPHIESHAAB”, i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 262. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-workid82640/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

„SOPHIESHAAB"
(September 1856)

Til Høire, der hvor Veien glider
Forbi den grønne Jagtallee,
En landlig Bolig er at see,
Som sender Smil til alle Sider; –
Helst vilde den i Skygge træde,
Og fik beskeden i sin Daab
Det ene Navn „Sophieshaab",
Men den var Manges Haab og Glæde.

Mod Slottet hist er den *en* Hytte,
Men Slottets Herre, trods sin Rang,
Har sikkert standset tidt sin Gang
For fjernt til Glæden her at lytte;
Og førte Sommeraftnens Vinde
Hen til hans Øre Venners Sang,
Og Kvindens Røst og Bægrets Klang,
Sad heller han maaske derinde; –

Og han tog ikke Feil tilvisse!
Saa sandt som Høiheds største Glands
Fordunkles af en Rosenkrands,
Som Glæden fletter om vor Isse; –
Ja, der var godt og kjært at være!
Der hersked *i* det lille Huus
En egen venlig Genius,
Som virked paa dets Atmosphære.

Af Vid og Ynde sødt beruset,
Man aandede saa glad og frit,
At Fantasien ledtes tidt
Til Sagnene om Bakkehuset; –
Hist staar til Minde kun i Lunden,
En Sten, som Vandreren beseer,
Og Kamma selv er ikke meer, –
Men – Kammas Aand er ej forsvunden.

MED EN GAVE
(Den 16de Januar 1858)

Læg mig blandt Dine „Minder" ned,
Og skjænk mig stundom Dine Blikke: –
Jeg kom fra „gammel Kjærlighed",
Et Guld – Du veed – som „ruster ikke".